

Ispovest novinara Marka Lopusine

**PROGONILI ME DARKO, ARKAN,
BOGOJA, ČUME I LEGIJA**

Beogradski publicista Marko Lopusina, autor desetak knjiga o srpskom podzemlju bio je svedok događaja u mafiji i zato postao nepoželjan u njihovom okruženju

Pre nekoliko dana zove me telefonom prijatelj iz Amerike i kaže kako je ljut, jer sam u knjizi "Legija i zemunski klan" napisao da me uznemiravao i nagovorio da se predam Cumetu. Pre toga, mesec dana ranije Zvezdan Jovanović mi je pisao iz zatvora u CZ-u. I on je pročitao moju knjigu o Zemuncima i poslao mi je komentar "da je žalosno" kako sam opisao njega i njegove prijatelje iz JSO!

Ovako govori čovek koji je napisao prvu nezvaničnu istoriju srpskog podzemlja od 1950. godine do danas. I koji je imao priliku da upozna oko 30 najpoznatijih srpskih tvrdih momaka, kako se to u žargonu kaže.

Ašanin (levo) u razgovoru sa Markom Lopusinom (desno)

Marko Lopusina je novinar lista "Nedeljni telegraf" i najtiražniji publicista u SCG, po proceni izdavačke kuće "Narodna knjiga". Vlasnik je nagrade Udruženja novinara Srbije "Laza Kostić" za 2003. godinu i Zlatnog prstena, koji su dobila samo osmorica srpskih novinara. Ovo je ispovest novinara svedoka događaja u mafiji, koji je zato postao nepoželjan u njihovom okruženju.

KAKO SAM SREO LEGIJU

Imao sam priliku da se tri puta sretnem sa Miloradom Ulemekom. Prvi put u Bujanovcu 1999. godine, kada je dolazio sa JSO, drugi put krajem 2001. godine u Zemunu. U međuvremenu su se neki haški istražitelji kod mene raspitivali za Legiju. I treći put u mom komšiluku, u ranu jesen 2002. godine ušao u dvorište kuće mog komšije Dušana Spasojevića u Šilerovoj broj 38. Taj moj susret sa Legijom bio je neobičan i opasan:

- Gde si Markane? Ti si napisao u knjizi "Tajne srpske policije" ono da je Legija izdao Slobu?

Ovim rečima mi se obratio Milorad

Ulemek. Kada je Legija to rekao i izvadio pištolj CZ-99 iz pojasa i stavio mi ga na čelo. Nasmejao se:

- Šta kažeš Markane? - pitao me.

- Pisao sam Milorade i opet ću da pišem - odgovorio sam mu - Nego skloni taj pištolj!

- Ne boj se Marko, prazan je!

- Milorade, ne nosiš ti za pojasom prazan pištolj. Ti znaš da je prazan, a možda pištolj ne zna da je prazan, pa može da opali! - pokušao sam da budem vickast. Milorad Ulemek-Luković Legija je bio pomalo euforičan, radostan i dobro raspoložen. Stavio je pištolj na komodu iza moje glave i seo u pletenu fotelju na terasu

o ljubavnoj vezi Ulemeka i Svetlane Ražnatović". Dobio sam na stotine poruka od prijatelji koji su bili zabrinuti zbog tih Legijinih batina, a ja sam se od ove glasnine branio rečima, da "Legija ne tuče, on ubija - da me je tukao bio bih već pokojnik!"

Izgleda da su prijatelji ovu šalu shvatili kao moju istinu. Dana Drašković, glavna urednica "Srpske reči" me pozvala na rođendan i častila viskijem zato što nisam tužio njenog reportera i njen list za klevetu.

Posle te vesti Legija me zvao telefonom i kratko rekao:

- Ne brini Markane, sve su to izmišljotine! Ceca to najbolje zna!

Ja sam o Ceci i Legiji pričao potom i sa Svetlaninim ocem Slobodanom Veličkovićem, predsednikom SO Žitorađa, koji mi je iskreno rekao:

- Milorad Luković je bio Arkanov prijatelj. Ceca i Željko su venčali Legiju sa prvom ženom. Ceca je dakle kuma porodice Ulemek, odnosno porodice Luković i to je jedini pravi razlog Cecinih druženja sa Legijom.

Nisam nikad imao preterani strah od opakih ljudi, pa bilo da su policajci ili kriminalci, jer sam kao dete milicionara na njih od malena navikao. A kasnije kao novinar, dok sam pisao o problemima bezbednosti i delinkvencije, upoznao sam na stotine ljudi u uniformama. Sećam se Sretna Lukića dok je bio šef Saobraćajne policije. Sa njim sam krajem osamdesetih pravio intervju, a devedesetih mi je bio gost na Televiziji "Politika".

Imao sam sreću da sam lično poznavao čak desetoricu načelnika Službe državne bezbednosti Jugoslavije i Srbije i dr Obrena Đorđevića i mladog Jovicu Stanišića iz Bačke Palanke.

POKUŠAJ TROVANJA

Razgovor koji sam objavio sa beogradskim policajcem Miroslavom Bižićem popularnim Bižom, a potom i sa njegovim bivšim šefom Mirkom Gojkovićem, otkrino mi je vrata podzemlja. Bila je to javna preporuka za susret sa jednim od najpametnijih tvrdih momaka - Darkom Ašaninom. Primio me u svojoj kući u Krnješevcima, okružen svojim pajtašima iz "Nane". Pet sati mi je pričao svoj život, od rodnog mesta Jajca, do povratka u Beograd. Za razliku od drugih delinkvenata, kao na primer, Andrije Lakonića i Đorđa Božovića, koji su i robijali po zatvorima Starog kontinenta, nesvršeni pedagog Ašanin nije imao ukupno ni dve godine zatvora. To je bila mera njegove pameti. Druga mera je bila fabrika ogledala, koju je otvorio svojim parama u svojoj zemlji, da ne bi morao i u Jugoslaviji da otvara tuđe banke i robne kuće pajsrom. Zato

sam njegovu životnu priču spakovao u tekst koji sam nazvao "Momak od milion maraka".

Kada sam posle tri dana opet došao u Krnješevce, našao sam se u nebranom grožđu.

Naime, posle pet sati razgovora, tri jaka viskija, puno dima u sobi na prazan stomak bacio sam vrele špagete, koje je napravila Darkova "Nemica", kako je zvao svoju ženu. U trenu sam dobio strašne bolove u stomaku i kada sam utrčao u kupatilo, pao sam u nesvest. Nogom sam zakačio, srušio i razbio predivni stakleni stočić sa parfemi-

Ko je Marko Lopusina**POTOMAK
DROBNJAKA**

Marko S. Lopusina je novinar i publicista. Lopusine su Trebješko bratstvo Jokanovića iz plemena Drobnojaci. Imalo je i nadimak Lopusine, jer je junak Vuk "sekao turske glave kao lopure"...

Rođen 1951. godine u Raškoj, Srbija. Završio osnovnu školu i Gimanziju u Brusu, i Fakultet političkih nauka u Beogradu.

Radio u listu "Sekundarne sirovine" kao novinar i urednik, u listu "Zdravo" kao novinar, u magazinu "Intervju" od 1981. kao novinar, urednik, a 1997. bio i glavni urednik. A potom urednik u magazinu "Profil". Danas je reporter lista "Nedeljni telegraf".

Uvršćen u knjigu "Ko je ko u Srbiji".

Član Udruženja novinara SRJ i član Udruženja ribolovaca. Dobitnik je Godišnje nagrade UNS "Laza Kostić" za 2002 i Zlatnog prstena UNS za 2004. godinu. Član Kongresa srpskog ujedinjenja iz SAD i član asocijacije Srpska veza iz Beograda.

Autor je 33 knjige o jugoslovenskoj tajnoj policiji, o stranim špijunima u SFRJ i SRJ, o jugoslovenskom podzemlju. U Bostonu treba da izađe iz štampe prevod knjige "CIA protiv Jugoslavije" i "Balkanska smrt" na engleskom. A u Parizu se priprema izdanje knjige o Radovanu Karadžiću na francuskom. Marko Lopusina je priredio knjige "Autobiografija Mire i Slobodana Pavlovića: Idi sine ali se ne vraćaj" i autobiografiju Nikole Kavaje "Komandos". Više producirana ima ideju da po Markovoj knjizi o Željku Ražnatoviću snimi film "Arkan".